

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 1T/39/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2320010505
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Studenčan
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2021:2320010505.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, samosudcom JUDr. Miroslavom Studenčanom, na hlavnom pojednávaní dňa 10.02.2021 v trestnej veci proti obžalovanému Ľ. Q. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný, Ľ. Q., K.. XX.XX.XXXX B. Š., I. O. Š. XXX, I.. Č.. B. B. B. B. Ú. K. B. B. J. R. XX.XX.XXXX,

je vinný, že

dňa 04.12.2019 v čase okolo 01.05 hod. pred vchodom do obytného bloku č. 44/44 na Novomestskej ulici v meste Sereď sotil zozadu P. O., ktorá spadla na zem, pričom ju jednou rukou držal za kapucňu bundy a druhou rukou jej po viacerých pokusoch strhol cez rameno prevesenú a pod kapucňu bundy zaseknutú kabelku, v ktorej mala koženkovú peňaženku značky Sinsay s peňažnou hotovosťou 60,- €, mobilný telefón značky Samsung J6, občiansky a vodičský preukaz na jej meno, platobnú kartu Tatrabanky, kartičku Tatrabanky s číslom účtu a z miesta utiekol, čím poškodenej P.Y. O. spôsobil škodu 490,- €,

t e d a

- proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci,

č í m s p á c h a l

- zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák.

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 188 ods. 1, § 36 písm. I, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 2, § 78 ods. 1 Tr. zák. sa ukladá obžalovanému i ochranný dohľad v trvaní 3 (troch) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodenej, svedkov a znalca, prehratím DVD záznamu, ako aj prečítaním ostatného na vec sa vzťahujúceho spisovného materiálu, pričom dospel k záveru, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný Ľ. Q., na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení podľa § 257 ods. 1 Tr. por. učinil vyhlásenie, že zo žalovanej trestnej činnosti sa necíti byť vinným.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vo svojej výpovedi uviedol, že dňa 04.12.2019 okolo 01.00 hod. blúdil mestom Sereď. Išiel smerom na Šintavu smerom na most, kde sa zdržiava viac chlapcov, jednalo sa o Camping. Vtedy zaregistroval ležať na tráve blízko chodníku koženú kabelku. Okolo nej sa nachádzali rozhádzané veci, kartičky a peňaženka. V peňaženke sa nenachádzali žiadne peniaze. Keď zistil, že v peňaženke sa nenachádzajú žiadne peniaze, všetky veci nechal na chodníku a odtiaľ išiel preč smerom do Campingu. Fyzické násilie voči poškodenej nepoužil a túto ani nepozná. V inkriminovanom čase mal oblečenú mikinu, šedé rifle. Na nohách mal čižmy. Na hlave mal nasadenú mikinovú kapucňu. Nepamätá si, či mal aj čiapku, bol zarastený.

Obžalovaný na vlastnú žiadosť opätovne vypovedal na hlavnom pojednávaní dňa 10.02.2021, pričom sa k spáchaniu žalovaného skutku v plnom rozsahu doznal a jeho spáchanie aj oľutoval. Urobil to z dôvodu toho, že nemal peniaze. Keby sa to dalo vrátiť späť už by to nespravil.

Svedkyňa - poškodená P. O., vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že dňa 04.12.2019 sa v skorých ranných hodinách vrátila z Bratislavy do mesta Sereď, kde hľadala miesto na zaparkovanie. Asi okolo 00.30 hod. sa jej podarilo auto zaparkovať, asi 200 metrov od Novomestskej ulici. Následne z vozidla vystúpila a vybrala sa smerom domov na ul. Novomestskú 44. Keď prešla pár metrov, uvedomila si, že asi nezamkla vozidlo. Preto sa k nemu vrátila, vozidlo zamkla a vybrala sa opäť po chodníku domov. Po prejení 50 až 100 metrov, počula spoza kríkov šuchot, konkrétne počula nejaké kroky. Registrovala, že niekto ide za ňou. Tieto kríky sa nachádzali hneď oproti vchodu do jej obytného domu. Keď vychádzala po schodíkoch ku vchodovým dverám, vtedy už počula, že niekto kráča tesne za ňou. Keď sa otočila videla, že za ňou stojí muž - róm mohutnej postavy. Oblečený mal tmavozelený prešívací kabát a na hlave mal čiernu čiapku. Ako sa otočila chytil ju rukami za ramená, na čo začala kričať. Aj keď mu povedala, že mu peniaze dá, naďalej ju držal za ramená a lomcoval ňou. Nič nehovoril. Útočníkovi videla priamo do tváre. Následne jej vytrhol kabelku, ktorej ramienko mala krížom cez rameno. V dôsledku toho spadla na zem, načo útočník odišiel preč. V kabelke mala peňaženku, mobilný telefón a asi 60,- Eur. Násilným konaním obžalovaného jej nebolo spôsobené závažnejšie zranenie, u lekára nebola. Poškodená P. O. zároveň v pojednávacej miestnosti, ako útočníka jednoznačne opoznala obžalovaného Ľ. Q.. v súčasnosti si už od obžalovaného neuplatňuje náhradu škody.

Súd za použitia ustanovenia § 270 ods. 2 Tr. por. a za prítomnosti obžalovaného a poškodenej realizoval prehratie videozáznamu, ktorý tvorí prílohu vyšetrovacieho spisu. Po prehratí záznamu poškodená uviedla, že sa jedná o inkriminovaný vchod do obytného bloku, v ktorom býva, t.j. ulica Novomestská č. 44, Na zázname je znázornená ona v čase, keď jej bola za použitia násillia odcudzená kabelka. Osoba útočníka, ktorá ju napadla v inkriminovanom čase je tu prítomný obžalovaný. Bola v šoku, pričom videla, že obžalovaný po zmocnení kabelky odchádzal ťažkopádny, tackavým krokom.

Za súhlasu procesných strán súd prečítal závery znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2019/15581, zo dňa 10.03.2020 (č. l. 68-70). Z jeho záverov okrem iného vyplýva, že z výsledkov DNA analýzy vyplynulo, že DNA profil stopy č. 3 - zaistený ster na vatovú tyčinku z vnútornej časti peňaženky nájdené na zemi na ulici Šintavskej, v meste Sereď pochádza najmenej od dvoch osôb. Zmiešaný DNA profil uvedenej stopy je kombináciou DNA profilov porovnávacích vzoriek, označených P. O., K.. XX.XX.XXXX U. Č.. X - O. W. R. Ľ. Q., K.. XX.XX.XXXX. (skúmaný pod ČES:PPZ-KEU-BA-EXP-2011/5936 v roku 2011).

Zo znaleckého posudku Q.. S. O., znalkyne z odboru psychológie, odvetvia klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých (č.l.92-103) okrem iného vyplýva, že intelektová úroveň obvineného Ľ.

Q. sa v rámci populačnej normy nachádza v pásme mentálnej subnormy (CIQ=76), pri miernej prevahe v praktickej zložke nad verbálnou (VIQ=72). Znalkyňa uviedla, že nachádza príznaky organického poškodenia dosahujúce pásmo vysokej významnosti, prejavujúce sa v oblasti kognitívnych funkcií a psychomotoriky. Je schopný vnímať prežitú udalosť i okolnosti, ktorých bol svedkom, no znížená je jeho schopnosť adekvátne reagovať v nečakaných, resp. nových sociálnych situáciách a generalizovať minulé skúsenosti. Jeho myslenie je rigidné, schopnosť abstrakcie nízka. Krátkodobá pracovná pamäť i staropamäť sa nachádzajú v pásme ľahkej mentálnej retardácie - úroveň stredne ťažkej debility, z čoho sa usudzuje, že pamäťová stopa rýchlo bledne, jeho reprodukcie prežitého sú ochudobnené o detaily i časová presnosť sledu udalostí. Morálny vývin obv. L. Q. sa nachádza v prvom štádiu predkonvenčnej úrovne, čo zodpovedá fyzickému veku 6-7 rokov, kedy je sociálna perspektíva sústredená na vlastnú osobu, na dosahovanie vlastných cieľov, využitím akýchkoľvek prostriedkov, bez ohľadu na možné dôsledky či dopad na iných. Nemá zvnútornené vedomie užitočných konvencií, noriem a zákonov, riadi sa tým, čo je vynucované silou a mocou. Jeho postoj k právnym normám je ľahostajný. Koná a správa sa antisociálne a delikventne. Osobnosť obvineného je málo diferencovaná, primitívna, s disharmonickou osobnostnou bázou v zmysle psychopatie a neuroticizmu, ktorá sa prejavuje aj v psychosomatickej oblasti. Je rigidný, emočne plochý, tvrdohlavý, ťažkopádny, neprispôsobivý, podozrievavý, ľahostajný, robiaci ťažkosti, necitlivý, neempatický, výrazne impulzívny a dráždivý, vyhľadávajúci vzruchy. Má znížené sebavedomie a sebahodnotenie, pocity menejcennosti kompenzuje prejavmi nadradenosti a autoritatívnym postojom, ktorým si chce získať rešpekt. V správaní je pudový, domýšľavý, prístupný dojmom, koná na základe momentálnych podnetov, ľahko sa nahnevá, koná zbrklo, bez racionálnej kontroly, za účelom uspokojenia svojich aktuálnych potrieb a požiadaviek. Má nízku mieru citlivosti voči hraniciam a tendencie prekračovať ich aj v bežnom živote, správa sa k nim benevolentne, nezamýšľa sa a nerieši možné dôsledky konania. Nedbanlivosť a ľahkovážnosť sú súčasťou jeho životného štýlu. Má sociálne - adaptačné problémy, jeho záujem o okolie je len povrchný, bez citovej angažovanosti. Je ľahostajný voči ostatným, voči ich prianiam i potrebám. Nachádzajú sa u neho i znaky nepriamej agresivity, pocity viny, no zároveň aj pocity nespravodlivosti okolia voči nemu. Jeho morálny vývin je v prvom štádiu predkonvenčnej úrovne, kedy je sociálna perspektíva sústredená na vlastnú osobu. Nemá zvnútornené vedomie užitočných konvencií, noriem a zákonov, riadi sa tým, čo je vynucované silou a mocou, chýba mu vôľa. Psychopatológia v zmysle duševného ochorenia sa v štruktúre osobnosti nenachádza. K základným osobnostným vlastnostiam obvineného L. Q. patrí provokačné správanie, neprispôsobivosť, výrazná dráždivosť a impulzivita. Jeho správanie je pudové, siaha po najjednoduchších prostriedkoch, aby dosiahol okamžité uspokojenie vlastných potrieb a požiadaviek, pričom sa neštíti použiť fyzickú silu, čo je ešte viac potencované zneužívaním psychotropných látok. Ako najpravdepodobnejšia motivácia k činu sa javí jednoduchým spôsobom získať finančné prostriedky. Predpokladá sa, že osamelú ženu, pohybujúcu sa v nočných hodinách považoval sa ľahkú korisť. Obvinený L. Q. bol od roku 2001 opakovane právoplatne odsúdený za krádeže a lúpeže. Od decembra 2019 je opäť vo väzbe za lúpež. Medzi jednotlivými výkonmi trestu bol na slobode spravidla niekoľko mesiacov, vždy zneužíval omamné látky a aj pod ich vplyvom vykonal trestnú činnosť. Vzhľadom na jeho štruktúru osobnosti a intelektu, ako i kriminálnu anamnézu je resocializačná prognóza negatívna. Existuje značné riziko recidívy, nakoľko vôľové schopnosti menovaného sú výrazne oslabené, nemá ochotu k anticipácii. Obvinený nie je schopný bez autoritatívneho tlaku dodržiavať všeobecne spoločensky platné mravné a morálne normy a pravidlá, nemá ich zvnútornené. Sú mu ľahostajné.

Súd na žiadosť obhajoby vypočul znalkyňu Q.. S. O.. Znalkyňa v podstate zotrvala na záveroch svojho znaleckého posudku.

Zo zápisnici o rekonštrukcii osoby (č. I. 56-65) vyplýva, že poškodená P. O., ako útočníka označila osobu obvineného L. Q.. Táto osoba ju dňa 04.12.2019 v čase okolo 01.05 hod. pred vchodom do obytného domu č. 44/44 na Novomestskej ulici v meste Sereď sotila a strhla jej cez rameno prevesenú kabelku.

Skutkový stav bol taktiež ustálený zápisnicou o obhliadke miesta činu (č. I. 121-123), fotodokumentáciou (č. I. 124-127), zápisnicou o obhliadke miesta nálezu vecí (č. I. 128 - 130), fotodokumentáciou (č. I. 131-133).

Súd zamietol návrh obhajoby na vypracovanie znaleckého posudku KEÚ PZ Bratislava, ktorého predmetom skúmania malo byť zodpovedanie otázky, či osoba zachytená na kamerovom zázname je totožná s osobou obžalovaného. Súd dospel k presvedčeniu, že navrhované znalecké dokazovanie vzhľadom na doposiaľ zistený skutkový stav je bezpredmetné a účelové.

Na základe návrhu obhajoby, súd prejavil snahu vypočítať svedkyňu Q. W.D.. Podľa vyjadrenia obžalovaného sa údajne jedná o prostitútku, s ktorou sa v inkriminovanom čase, t.j. v čase žalovaného skutku nachádzal v Campingu - Sereď, na lavičke. V inkriminovanom čase sa s ňou prechádzal taktiež po námestí, pri kostole a pod. Vzhľadom aj na vyjadrenie obhajoby na hlavnom pojednávaní dňa 10.02.2021, v rámci čoho už nežiadali vykonať výsluch tejto svedkyne, súd upustil od jej výsluchu.

Súd na základe vyhodnotenia produkovaných dôkazov mal za jednoznačne preukázané, že obžalovaný Ľuboš Q. sa dopustil zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. Násilná trestná činnosť obžalovaného bola bezpochybné a jednoznačne preukázaná výpoveďou svedkyne - poškodenej P. O., ktorá jednak v prípravnom konaní a jednak na hlavnom pojednávaní opoznala obžalovaného ako osobu, ktorá voči nej použila fyzické násilie spočívajúce v tom, že ju sotil a strhol jej cez rameno prevesenú kabelku. Súd výpoveď poškodenej vyhodnotil ako vierohodnú aj s poukazom na zadovážený DVD záznam, ktorý zobrazuje násilné konanie obžalovaného. Súd vzhľadom na vyššie uvedené, mal za jednoznačne vyvrátenú obranu obžalovaného Ľ. Q., spočívajúcu v tom, že žalovaného násilného konania voči poškodenej sa nedopustil. V rámci trestnoprávneho posúdenia konania obžalovaného, súd poukazuje na to, že trestný čin lúpeže je spáchaný násilím, ak páchatel na jeho spáchanie použije fyzické násilie proti telesnej integrite inej osoby. Nie je podmienkou, aby napadnutý kládol odpor. Násilie alebo hrozba bezprostredného násillia sú prostriedkom na zmocnenie sa cudzej veci, a preto musí predchádzať zmocneniu sa veci. Zmocnením sa veci treba rozumieť, že páchatel si zjedná možnosť s vecou nakladať s vylúčením toho, kto ju mal dosiaľ vo svojej moci. Ide o prevedenie faktickej moci nad ňou z oprávnenej osoby na páchatela.

Zavinenie v konaní obžalovaného súd vyhodnotil ako úmyselné.

Súd pri úvahe o treste prihliadol na ust. § 34, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák.

Obžalovaný Ľ. Q. bol doposiaľ 11-krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/164/17, zo dňa 14.02.2018 právoplatným 14.02.2018 za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky a 5 mesiacov, so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. V ústrednej evidencii priestupkov nemá záznam. Z obce Šoporňa je hodnotený všeobecne. Podľa správy ústavu na výkon väzby je jeho správanie na požadovanej úrovni. Konfliktné situácie medzi obvinenými nevyvoláva. Vo svojich osobných veciach si poriadok udržiava. Disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je aj to, že páchatel sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval,

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, priťažujúcou okolnosťou je aj to, že bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona, pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije.

Súd pri úvahe druhu a jeho výmery predovšetkým vychádzal zo zákonom danej trestnej sadzby pri trestnoprávnej kvalifikácii konania obžalovaného. V danom prípade sa jedná o trest odňatia slobody v rozpätí od troch rokov až osem rokov. Súd však pri ukladaní trestu prihliadol na ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zák., t. j. na obligatórne zvýšenie dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu, pretože obžalovaný už bol pred aktuálne prejednávanou vecou za spáchaný zločin právoplatne

odsúdený, a to napríklad rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/115/2014 zo dňa 17.09.2014, právoplatný dňom 20.01.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/120/2014 zo dňa 20.01.2015, za spáchanie zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák.

Súd teda vychádzal z upravenej trestnej sadzby vo výmere 5 rokov 6 mesiacov až 8 rokov. Súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní slobody vo výmere 7 rokov, teda na hornej hranici upravenej trestnej sadzby. Odsúdený sa v minulosti opakovane dopustil zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., za čo bol odsúdený rozsudkami Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/226/2011, 3T/23/2012 a 2T/115/2014. Súd považuje za potrebné v tejto súvislosti akcentovať skutočnosť, že iba okolnosti nezávislé od vôle obžalovaného (dátum páchania jednotlivých skutkov vo vzťahu k dátumu vyhlásenia rozsudkov súdu prvého stupňa za tieto skutky), ktoré v prípade vyššie uvedených odsúdení mali za následok ukladanie súhrnného trestu a s tým súvisiace zrušenie výrokov o treste predchádzajúcich rozsudkov, mali za následok nemožnosť ukladať trest v zmysle § 47 ods. 2 Tr. zák., teda vo výmere 25 rokov alebo na doživotie. Dôvody tohto záveru súd rozvedie nižšie. V prípade obžalovaného ide osobu recidivistu, ktorému boli opakovane ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré však zjavne nevedli k náprave obžalovaného, či k jeho resocializácii. K jeho prvému odsúdeniu došlo už vo veku 19 rokov, pričom skutku za ktorý je aktuálne stíhaný sa dopustil dňa 04.12.2019. Odsúdený teda pácha trestnú činnosť minimálne po dobu 18 rokov, pričom iba uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody u neho predstavuje účinnú formu individuálnej prevencie, čo korešponduje s jeho osobnostnou charakteristikou a závermi znaleckého dokazovania znalkyne Q.. S. O.j. Je potrebné poukázať tiež na skutočnosť, že obžalovaný sa skutku dopustil necelé tri mesiace po prepustení z výkonu predchádzajúceho trestu odňatia slobody. Súd má za to, že osobám - recidivistom, ktoré opätovne spáchajú závažný trestný čin krátko po odpykaní predchádzajúceho trestu odňatia slobody, treba ukladať prísne nepodmienečné tresty s náležitým využitím rozpätia zákonnej trestnej sadzby (pozri napr. R 30/1975). Z uvedených dôvodov súd považoval za nevyhnutné ukladať trest na hornej hranici upravenej trestnej sadzby, pričom maximálnu výmeru trestu (teda 8 rokov) súd neuložil s prihliadnutím na okolnosti spáchania trestného činu a jeho následky (výška škody, charakter a intenzita použitého násillia).

Pre výkon uloženého trestu súd zaradil odsúdeného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Vo vzťahu k neuloženiu trestu v zmysle § 47 ods. 2 Tr. zák. považuje súd za potrebné uviesť nasledovné skutočnosti.

V zmysle § 437 ods. 5 Tr. zák., ustanovenie § 47 ods. 2 sa vzťahuje aj na osobu, ktorá bola potrestaná za niektorý z trestných činov uvedených v § 43 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov, ak osoba spáchala ďalší trestný čin uvedený v § 47 ods. 2 po nadobudnutí účinnosti tohto zákona. V tejto súvislosti súd posudzoval možnosť zohľadnenia odsúdenia Okresným súdom Vyškov sp. zn. 1T/93/2004, ktoré bolo uznané rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 4Ntc/1/2006 zo dňa 02.03.2006, právoplatný dňom 25.04.2006 v spojení s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2To/31/2006 zo dňa 25.04.2006. Vo vzťahu k uvedenému odsúdeniu obžalovaný súdu predložil uznesenie Okresného súdu Vyškov, sp. zn. 2Nt/1304/2020 zo dňa 15.05.2020, právoplatné dňom 29.05.2020, ktorým bolo toto odsúdenie zahladené. Navyše, v zmysle § 438e Tr. zák. sa na odsúdenie súdom iného členského štátu Európskej únie neprihliada, ak nadobudlo právoplatnosť pred 01.01.2013.

Následne súd posudzoval možnosť zohľadnenia odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/226/2011 zo dňa 16.11.2011, právoplatný dňom 16.11.2011, ktorým bol obžalovanému za spáchanie zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 roky 7 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia. Výrok o treste naposledy zmieňovaného rozsudku bol v zmysle § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušený rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/115/2014 zo dňa 17.09.2014, právoplatný dňom 20.01.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/120/2014 zo dňa 20.01.2015, ktorým bol obžalovanému za spáchanie zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov 10 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že súhrnný trest nastupuje namiesto úhrnného trestu, ktorý by bol inak páchatelovi uložený, ak by sa o všetkých zbiehajúcich trestných činoch rozhodovalo v spoločnom konaní (Najvyšší súd ČSR sp. zn. 4 Tz 2/84). Pri súhrnnom treste musí byť páchatel v rovnakej situácii ako v prípade úhrnného trestu, teda akoby sa o všetkých spáchaných trestných činoch rozhodlo v jednom konaní. Súhrnný trest je pre páchatela priaznivejší ako trest samostatný, pretože je v ňom zohľadnená skutočnosť, že páchatel sa dopustil ďalšieho trestného činu, pričom nebol varovaný odsudzujúcim rozsudkom týkajúcim sa skoršieho trestného činu. Z uvedenej povahy súhrnného trestu možno podľa názoru súdu nepochybne vyvodiť, že s ohľadom na ukladanie súhrnného trestu v konaní na Okresnom súde Galanta sp. zn. 2T/115/2014 vo vzťahu ku konaniam na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 3T/23/2012 a sp. zn. 2T/226/2011, boli tieto skutky (vo všetkých troch zmieňovaných konaniach) spáchané vo viacčinnom súbehu a uložený súhrnný trest nastúpil na miesto ukladania úhrnného trestu, ktorý by prichádzal do úvahy v prípade ich prejednaní v spoločnom konaní. Na základe uvedeného má súd za to, že odsúdenie sp. zn. 2T/226/2011 nemožno brať do úvahy na účely ukladania trestu v zmysle § 47 ods. 2 Tr. zák. Kritéria stanovené týmto ustanovením spĺňa výhradne odsúdenie sp. zn. 2T/115/2014, ukladajúce trest za skutky zo všetkých troch zmieňovaných odsúdení. Odsúdenie v aktuálne prejednáwanej trestnej veci teda predstavuje „iba“ druhé odsúdenie spĺňajúce atribúty požadované v § 47 ods. 2 Tr. zák., na základe čoho ukladanie trestu v zmysle citovaného ustanovenia neprichádza do úvahy.

Súd taktiež považoval za potrebné uložiť obžalovanému ochranný dohľad v zmysle § 76 ods. 2 Tr. zák., nakoľko bol v minulosti už dvakrát vo výkone trestu za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., pričom sa mu opätovne ukladá nepodmienečný trest odňatia slobody. Vzhľadom na jeho osobu, vychádzajúc zo znaleckého dokazovania, ako aj s poukazom na jeho doterajší život, ktorý odzrkadľuje jeho odpis z registra trestov, nemožno očakávať, že by po prepustení z výkonu trestu viedol riadny život. V zmysle § 78 ods. 1 Tr. zák. súd aj s poukazom na vyššie uvedené, uložil obžalovanému ochranný dohľad v maximálnej dĺžke, teda 3 roky.

Súd v danom prípade nerozhodoval o náhrade spôsobenej škody, pretože poškodená P. O. sa v rámci svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní okrem iného vyjadrila, že jej náhradu za odcudzenú finančnú hotovosť si od obžalovaného už nebude uplatňovať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie, a to do 15 dní čo do výroku o treste, ochranného opatrenia a škode od oznámenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave. Oznámením rozsudku sa rozumie jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu rozsudok treba doručiť. Ak sa rozsudok vyhlási v neprítomnosti takejto osoby, oznámením rozsudku je až jeho doručenie.

Podľa § 8 Zák. č. 62/2020 Z.z. v znení neskorších predpisov lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva,

a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynú,

b) ktoré uplynuli po 31. decembri 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

Podľa § 9 Zák. č. 62/2020 Z.z. v znení neskorších predpisov

(1) Ustanovenie § 8 písm. a) platí rovnako aj pre lehoty ustanovené zákonom alebo určené súdom na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom účastníkmi konania a stranami v konaní; v trestnom konaní to platí len o lehote na podanie opravného prostriedku pre obvineného, jeho obhajcu, poškodeného a zúčastnenú osobu.

(2) Ak však vec z dôvodu ohrozenia života, zdravia, bezpečnosti, slobody alebo značnej škody strany alebo účastníka konania neznesie odklad, môže súd určiť, že odsek 1 sa nepoužije a súčasne určí novú primeranú lehotu. Proti takémuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

Na to bolo vyhlásené

Uznesenie

Okresný súd Galanta podľa § 9 ods. 2 Zák. č. 62/2020 Z. z. v znení neskorších predpisov určuje, že § 9 ods. 1 Zák. č. 62/2020 Z. z. v znení neskorších predpisov sa na lehotu na podanie odvolania proti tomuto rozsudku sp. zn. 1T/141/2020 zo dňa 17.02.2021 nevzťahuje, pričom určuje obžalovanému a jeho obhajcovi lehotu na podanie odvolania 15 dní od jeho vyhlásenia.

Poučenie: proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.